

L'ANOIA

Edició local d'EL TRIANGLE

Igualada

Alba Vergés vol ser la pròxima alcaldessa de la ciutat, peti qui peti

Consell

L'ens, sota la lupa de l'Oficina d'Antifrau i del Tribunal de Comptes

Polígons

Les revoltes veïnals tomben el macropolígon de la Conca d'Òdena

1 President
5 VP
33 consellers
5 CC OO
+4 UGT

Igualada
respira
eleccions

ODimissió

LA CAPITAL DE L'ANOIA RESPIRA ELECCIONS SIS MESOS ABANS D'HORA

IGUALADA, EN PRECAMPANYA

Per al 28 de maig del 2023 encara falta més de mig any, però a Igualada ja es respira clima electoral. La prematura presentació a finals d'abril de l'exconsellera de Salut, ara presidenta en funcions del Parlament, Alba Vergés, com a candidata a l'alcaldia de la capital de l'Anoia ha accelerat el ritme, i des de llavors la ciutat viu immersa en una campanya electoral que va en camí d'esgotar el personal. Amb tot, encara hi ha moltes incògnites per resoldre.

L'actual alcalde d'Igualada, Marc Castells –Junts per Igualada–, per exemple, encara no ha verbalitzat sota quin paraigua es presentarà. Iniciat a la Joventut Nacionalista de Catalunya (JNC), en els darrers temps ha passat de jove promesa política a repudiat per la postconvergència. Lluny queden aquells temps en què Castells figurava a les travesses del partit per ocupar càrrecs d'alta responsabilitat –no en va, va ser president de la Diputació de Barcelona–. Això no obstant, ja llavors l'anomenaven Lucky Luke –acostuma a anar per lliure–. Els que al seu dia van ser companys de Castells, siguin de Junts, del PDECat o de qualsevol dels *spins-off* de la vella Convergència, ara el miren amb recels.

Castells no va estar fi a l'hora de posicionar-se en el moment de la demolició de la vella Convergència. No només va apostar pel cavall perdedor, el PDECat, sinó que va ser un dels principals instigadors de la ruptura. Això no obstant, els maldecaps arrenquen una mica abans, concretament a les darreres eleccions municipals.

Tot i guanyar-les, Castells perd llavors la majoria absoluta i, el que encara és més important, el seu partit es deixa escapar el diputat provincial, que li arrabassa ERC. Així, ell perd revalidar la presidència a la Diputació. Un cop dur per a un polític ambiciós. Després de la derrota i sent Castells encara president de la institució provincial, Carles Puigdemont li encarrega des de l'exili liderar les negociacions per formar govern amb una instrucció clara: evitar que els republicans s'apoderin de la presidència. Castells compleix aviat l'encàrrec i teixeix una aliança amb el PSC. Les negociacions, que es fan públiques abans d'hora, són malvistes per la majoria independentista. La pressió fa que Puigdemont es desdigni i intenti endebades desfer l'acord. Castells ja ha donat la seva paraula i es nega acceptar el descrèdit. L'enfrontament, diuen que acalorat, dinamita la fins llavors bona relació que l'alcalde d'Igualada mantenia amb l'ex-president de la Generalitat.

Quan Junts i PDECat trenquen peres, Castells no s'ho pensa dos cops i s'alinea amb els segons. Durant un temps s'especula sobre la possibilitat que sigui ell el candidat a les eleccions del 14-F, però finalment la balança s'acaba decantant per l'exconsellera Àngels Chacón, també igualadina i estreta col·laboradora de Castells. Ell acaba ocupant la tercera posició de la llista del PDECat, després de Chacón i de Joana Ortega. L'alcalde d'Igualada s'agafa amb entusiasme la campanya i l'aprofita per saldar comptes amb Puigdemont, a qui acusa d'haver-se “escorat massa cap a l'esquerra”.

La irrupció d'Alba Vergés com a candidata d'ERC ha avançat la campanya electoral, i els partits s'han posat les piles

Quan Junts i PDECat trenquen peres, Castells no s'ho pensa dos cops i s'alinea amb els segons. Durant un temps s'especula sobre la possibilitat que sigui ell el candidat a les eleccions del 14-F, però finalment la balança s'acaba decantant per l'exconsellera Àngels Chacón, també igualadina i estreta col·laboradora de Castells. Ell acaba ocupant la tercera posició de la llista del PDECat, després de Chacón i de Joana Ortega. L'alcalde d'Igualada s'agafa amb entusiasme la campanya i l'aprofita per saldar comptes amb Puigdemont, a qui acusa d'haver-se “escorat massa cap a l'esquerra”.

Ni el papa de Roma se salva de les fotos

Conegut és l'afany dels polítics amb les fotos, i l'alcalde d'Igualada, Marc Castells, no n'és una excepció, més aviat el contrari. L'afany fotogràfic ha arribat aquest cop fins a Roma. Fins allà va viatjar Castells encapçalant una comitiva local per fer-se una foto amb el Papa Francesc. L'excusa, lliurar-li una reproducció de la túnica que va comprar en una botiga d'Igualada fa 500 anys Ignasi de Loiola. L'ocurrència va ser parodiada per ERC.

La pandèmia va enfrontar Castells i Vergés

Marc Castells està a punt d'acabar el seu tercer mandat a l'alcaldia. En aquest temps ha hagut de fer front a una crisi sanitària, la de la covid, que va castigar amb extraordinària virulència Igualada i la seva conurbació. La Conca d'Òdena va convertint-se en l'epicentre català de la pandèmia i en el primer territori confinat. La gravetat de la situació va fer que l'alcalde comparegués dia sí dia també davant la premsa per informar del que estava passant. D'aquells dies, crida l'atenció la baralla que va protagonitzar amb la consellera de Salut, la també igualadina i ara rival electoral, Alba Vergés (ERC). En el fragor de la batalla, l'alcalde de la ciutat més castigada de Catalunya va acabar enfrontant-se amb Vergés en diversos i destacats episodis. Quan Castells reclamava testar tota la població afectada, els prop de 70.000 veïns de la Conca d'Òdena, Vergés l'acusava de fer volar coloms, o quan va improvisar un hospital de campanya al poliesportiu de les Comes, la consellera va titllar-lo d'innecessari –de fet, no es va arribar a fer servir–. Però, segurament, el moment més tens de la relació va ser quan Castells va acusar Salut de mentir en el recompte de víctimes mortals –les xifres municipals eren superiors a les catalanes–, i va passar a oferir ell mateix les dades de defuncions. Ara, tots dos tornen a veure's les cares.

Arriben les eleccions i es confirma el desastre, el PDECat no obté representació parlamentària i entra en crisi. La nit de la derrota Castells compareix amb la cúpula de la formació per darrer cop, l'endemà ja desapareix i deixa Chacón sola, com a única responsable de la desfeta; un temps després es dona de baixa del partit i continua el seu camí en solitari.

A poc més de sis mesos de les eleccions, Castells vol fer de fill pròdig i tornar a la casa de Junts. La qüestió està gairebé lligada, i aviat es preveu l'anunci. Tot i que hi ha molts militants locals de Junts enfadats amb Castells, la direcció del partit entén que si es presenten dividits posaran en safata de plata l'alcaldia a Vergés, i anar en contra de l'exconsellera els uneix.

Per la seva banda, Vergés no ha començat amb bon peu la seva singladura electoral. S'esperava d'inici una assemblea local on l'aclamessin candidata i va resultar poc més que tempestuosa. Hi ha un segment del partit, liderat per la regidora de l'Ajuntament d'Igualada, Montse Argelich –número dos del fins ara líder d'ERC Enric Conill, a qui ha acusat *inter nos* de fer-li *mobbing*–, que s'ha ofert com a alternativa. Són uns quants republicans els que es mostren contraris a la imposició de Vergés com a candidata; a més, lamenten haver-se'n assabentat per TV3 i posen en dubte les seves capacitats.

El tercer polític igualadí en discòrdia és el periodista Jordi Cuadras, que lidera Igualada Som-hi, la coalició que conformen el PSC i els comuns. Cuadras, vicepresident del Consell Comarcal de l'Anoia gràcies a un pacte entre el PSC i els postconvergens, preveu revalidar la seva candidatura i espera millors resultats gràcies, si més no, a la conjuntura actual. La CUP, tercer grup opositor, també aspira a millorar la seva presència al consistori. El fantasma de Vox sobrevola la ciutat.

■ A la imatge, el president de la Generalitat, Pere Aragonès, entre l'alcalde d'Igualada, Marc Castells, i la candidata d'ERC a l'alcaldia, l'exconsellera de Salut i actual presidenta en funcions del Parlament, Alba Vergés, en una visita al Rec.O.

ASSIGNATURES PENDENTS

Un pla urbanístic del segle passat

Marc Castells és alcalde d'Igualada des de l'any 2011. En cas de tornar a guanyar, encararia el seu quart mandat, superant així el socialista Jordi Aymamí, l'alcalde que fins ara ha governat més temps la ciutat. Per guanyar les seves primeres eleccions, va prometre que convenceria empreses per invertir a Igualada. El cert és que, tret de grans superfícies comercials, poques empreses s'han instal·lat a la capital de l'Anoia. Com aquesta, Igualada arrossega des de fa temps altres assignatures pendents. Una de les que més clamoroses és la del seu planejament urbanístic.

El govern de Castells s'enroca a no afrontar un pla urbanístic que contempli una visió general de la ciutat, adaptada als nous temps i a les noves realitats. Així, prefereix no obrir aquesta caixa dels trons i continua regint-se amb un pla caduc, que data

de l'any 1986; en tot cas, va trampejant la situació fent plans parcials, com l' aprovat l'any passat per a la zona del barri del Rec.

En la campanya electoral de l'any 2015, tots els partits portaven un punt en comú en el seu programa: un nou POUM per a

Igualada renuncia a una planificació urbanística global, prefereix la improvisació

Igualada. Fins i tot la llavors encara CiU, liderada de nou per Marc Castells, deia que era el moment de fer-ho, inajornable. Va treure majoria absoluta, però del POUM, res de res. Uns anys després (2018) anunciava solemnement la “no renovació” del Pla General Urbanístic, i ho justificava així:

“És més important fer operacions urbanístiques amb bisturí, perquè donen rendibilitat a Igualada”. El cert és que, tret de Castells, tothom veu la renovació del POUM d'Igualada com una necessitat inajornable.

L'arquitecte i portaveu d'ERC a l'Ajuntament d'Igualada, Enric Conill, ha volgut liderar la demanda del POUM. Considera “irresponsable” que el govern d'Igualada renunciï a fer un nou planejament urbanístic, ja que no actualitzar el POUM suposa “renunciar a planificar el futur de la ciutat amb una mirada a mitjà i llarg termini”. Del mateix criteri és el portaveu socialista, Jordi Cuadras, que, ja quan l'any passat es va anunciar el pla del Rec, saltava a criticar la idea, entenent que “endarrerireix, de nou, el gran debat pendent que té la ciutat. No podem acceptar com a vàlid un document que data de l'any 1986”. El govern, però, defuig encetar un debat que en el passat ja ha estat polèmic.

Igualada perd el tren

Igualada reclama des de fa molt temps millores de connexió amb Barcelona, especialment pel que fa al tren. Lluny d'atendre la petició, Ferrocarrils de la Generalitat sorprenia abans de l'estiu amb la presentació del Pla d'Actuació Grup Ferrocarrils de la Generalitat 2022-2026. Un document que preveu eliminar els trens directes d'Igualada a Barcelona. En cas de prosperar el pla, els trens farien el trajecte fins a Martorell i un cop allà s'haurien de fer transbord per arribar fins a Barcelona. Una proposta que preocupa el territori, que la troba “inacceptable”.

PREOCUPACIÓ VEÏNAL PER LA INSEGURETAT A LA CIUTAT: PERCEPCIÓ O REALITAT?

La brutal violació d'una menor en sortir d'una discoteca d'Igualada la matinada del 31 d'octubre de l'any passat va encendre les alarmes a la capital de l'Anoia. No va ser perquè els veïns no avisessin: totes les associacions veïnals, a excepció d'una, van signar una carta amb data del 22 de setembre, anterior als fets, en què sol·licitaven una reunió amb l'alcalde per tractar la manca de seguretat. Els veïns detallaven una sèrie d'incidents relacionats amb l'oci nocturn: episodis de vandalisme, soroll fins a altes hores de la matinada i baralles al mig del carrer. Aquests fets, units a l'absència de patrulles policials, van acabar amb la paciència dels veïns, que van traslladar la preocupació a les diferents associacions. Tot i això, des de l'ajuntament ho desmentien: “Això no es basa en dades objectives; si ens comparem amb el nostre entorn, estem en una ciutat on hi ha seguretat”. En l'actualitat, la percepció d'inseguretat persisteix i els veïns insisteixen a les seves associacions.

El Consell de l'Anoia, sota la lupa d'Antifrau i del Tribunal de Comptes

S'INVESTIGUEN POSSIBLES IRREGULARITATS EN LA PROVISIÓ DE LLOCS DE TREBALL, DEDICACIONS, INCOMPATIBILITATS I RETRIBUCIONS DEL SECRETARI I DE L'INTERVENTOR

La baixa sobtada de l'interventor del Consell Comarcal de l'Anoia, deixant la institució a punt del col·lapse, ha posat al descobert que l'ens anoienç està sent investigat per l'Oficina Antifrau i pel Tribunal de Comptes per possibles irregularitats relacionades amb la figura del secretari i de l'interventor. L'ens comarcal està governat per una coalició formada per sectors postconvergens, amb l'alcalde de Masquefa, Xavier Boquete, a la presidència, i pel PSC, amb Jordi Cuadras a la primera vicepresidència –també és portaveu d'Igualada Som-hi, a l'oposició de l'Ajuntament d'Igualada.

Responsabilitats polítiques

El desgavell va quedar al descobert arran de l'anunci d'impagaments als treballadors del Consell, que finalment es van poder resoldre provisionalment. La renúncia de l'interventor, que va coincidir amb la baixa mèdica del secretari, va fer que la institució perdés una de les tres firmes necessàries per fer qualsevol pagament –juntament amb la del gerent i la del tresorer–. Això

impedia pagar els treballadors i també els proveïdors. Un acord excepcional amb el banc encarregat dels pagaments va resoldre el cas del personal.

Tot i que el president del Consell Comarcal de l'Anoia, Xavier Boquete, ha qualificat sempre el problema de “burocràtic”, l'opo-

La baixa de l'interventor, que va coincidir amb la del tresorer, va col·lapsar l'ens

sició ha relacionat des de bon principi la situació amb la sol·licitud d'informació que va iniciar Antifrau el 2019, en relació amb les condicions salarials del secretari, que havien despertat sospites. La investigació també apunta a l'interventor. Boquete desconeix si hi ha relació o no; es limita a constatar que l'interventor va abandonar la feina al mateix temps que el secretari va agafar la baixa.

El cap de l'oposició al Consell i alcalde de Calaf, Jordi Badia (ERC), entén que “és evident que es relacionen” i que “caldrà que algú acabi assumint responsabilitats, al nivell que toqui”. Recorda que Antifrau investiga el secretari en tres aspectes: d'una banda, tindria la jornada reduïda tot i cobrar el cent per cent del sou; d'altra banda, investiguen la compatibilitat o no per a l'exercici de l'advocacia, i finalment s'investiga també el cobrament d'un complement al qual podria no tenir dret. D'altra banda, també s'estaria investigant l'interventor per cobrar un complement igualment sospitós. Per Badia això no pot haver passat sense que ningú se n'adonés.

Els sindicats veuen insuficients les explicacions donades pel govern i han començat a reclamar dimissions. CCOO no creu que les baixes dels funcionaris es deguin a una qüestió de “mala sort”, sinó que són fruit de “la manca de voluntat de la direcció del Consell per gestionar, amb rigor i compromís”. D'altra banda, el sindicat Intersindical Anoia també es mostra crític amb la gestió feta.

Unes pintades 'polítiques'

Després que es destapés el col·lapse del Consell Comarcal de l'Anoia, uns individus van fer unes pintades a la façana de l'ens comarcal i a la de la seu del PSC. En elles s'hi podia llegir: “1 president, 5 VP, 3 consellers, 5 CCOO, 4 UGT, 0 dimissions”, “Sort que sou el govern alternatiu” o “Cuadras inepte”. Les càmeres de seguretat del Consell, un edifici històric del segle XVIII, van enregistrar els fets i es van poder identificar els presumptes autors. Un dels identificats forma part de la direcció d'ERC a Igualada, Joan Mangués. L'altra persona identificada és Martí Claret, expresident de l'ANC a l'Anoia. Tots dos neguen els fets. El PSC ha demanat la dimissió de Mangués.

Indústria, a quin preu?

Les revoltes tomben el macropolígon

Plataformes ecologistes i ciutadanes han forçat la Generalitat a descartar definitivament la construcció del macropolígon. Finalment, el Pla Director Urbanístic de l'Activitat Econòmica de la Conca d'Òdena (PDUAECO) planteja ampliar el sou industrial del territori en els terrenys adjacents de l'aeròdrom d'Igualada-Òdena i a la part més igualadina del projecte de Parc Tecnològic i Empresarial d'Igualada-Jorba –aquest projecte va merèixer la negativa dels veïns de Jorba en una votació en què la majoria va descartar la idea–. També preveu dues petites reserves a l'Hostal del Porc, a Vilanova del Camí, i al Raval i Can Marquès, a Òdena.

Així, a part del de Jorba –almenys completament–, també han caigut pel camí els projectes de Can Morera, a Òdena, que era el més ambiciós, i el de Can Titó, a Vilanova del Camí. Els dos projectes, i també el de Jorba, van comptar sempre amb fortes oposicions veïnals, que entenien exagerada la pretensió.

Sectors econòmics del territori, com ara la patronal i els principals sindicats, així com la majoria d'ajuntaments de la Mancomunitat de la Conca d'Òdena, defensaven la idea d'una gran instal·lació per donar cabuda a la implantació d'empreses que necessiten espais superiors a les 25 hectàrees, inexistents en l'actualitat. Així, aquests sectors entenen que la solució és insuficient

■ Els veïns de la Conca d'Òdena no volen un macropolígon, i no ho han pogut dir més clar, s'hi han oposat amb dents i ungles, fins a aconseguir tombar la idea de la Generalitat, que seguia les demandes d'ajuntaments i agents de la zona.

i que, en el fons, les propostes triades no acaben de resoldre aquesta necessitat, i que l'únic que aconseguirà el projecte és posar un pegat a la problemàtica que, insisteixen, no es resol amb aquests quatre nous sectors d'activitat econòmica. Els veïns, per la seva banda, se senten vencedors de la contesa.

El pla consta dels següents projectes: Parc Tecnològic i Empresarial de Jorba-Igualada (16,41 ha industrials). Se situa en terrenys de Jorba, Igualada i, en menor mesura, d'Òdena. Acollirà parcel·les de grandària mitjana (dues parcel·les de 7 ha cadascuna i una de 2 ha). Entorn de l'aeròdrom d'Igualada-Òdena (56 ha industrials). Situat principalment a Òdena, s'hi preveu una parcel·la de 44,6 ha de superfície per a activitats econòmiques de gran format i diverses de més petites, d'entre 0,1 i 5,4 ha, que es destinarien a activitats pròpiament aeronàutiques. L'Hostal del Porc (8,10 ha industrials). Situat a Vilanova del Camí, acollirà una única parcel·la de 8,1 ha per a activitats econòmiques. Pel que fa al sòl per a equipaments, es preveu la possibilitat d'ubicar-hi una planta depuradora si és necessari. El Raval i Can Marquès (19,28 ha industrials). Ubicat a Òdena, s'hi preveu una única parcel·la per a activitats econòmiques de gran format, amb 20,11 ha. El desenvolupament d'aquest sector es condiciona al fet que prèviament s'hagi completat el dels sectors anteriors.

‘No’ a 800 hectàrees de parcs solars i 120 aerogeneradors

L’Anoia es revolta contra els projectes de la Generalitat

Veïns de l’Anoia organitzats en plataformes han decidit revoltar-se contra l’impacte que pot suposar per a aquest territori si tiren endavant els projectes que contempla la Ponència sobre Energies Renovables. Segons aquesta, la comarca de l’Anoia pot acumular un total de 800 hectàrees de parcs solars i 120 aerogeneradors de fins a 200 metres d’altura; unes xifres que esgarripen els veïns d’una comarca prou castigada amb dos macroabocadors, el de Castellolí i el dels Hostalets de Pierola, que considera que ja ha contribuït prou a les anomenades infraestructures d’Estat.

Les plataformes d’afectats, juntament amb la CUP, han reclamat la derogació del Decret 16/2019 de mesures urgents per a l’emergència climàtica. A més, reclamen “valentia política” als ajuntaments i als consells comarcals i que es paralitzin tots els projectes que hi ha en tramitació. “A l’Anoia tenim una pagesia i un paisatge vius, i volem seguir vivint en aquest entorn”, asseguren des de les plataformes d’afectats. Una desena d’entitats i plataformes de la comarca de l’Anoia s’han constituït per oposar-se als projectes d’energies renovables que s’estan tramitant al territori. Denuncien que a la comarca de l’Anoia hi ha més de 800 hectàrees afectades per projectes d’instal·lació de plaques fotovoltaïques i uns 120 aerogeneradors repartits en diversos parcs eòlics. També denuncien “manca de transparència” en la tramitació dels projectes i demanen valentia política per exigir a la Generalitat un “canvi de model energètic on no hi hagi cabuda a l’especulació ni a la massificació”.

Oposició a la línia de molt alta tensió

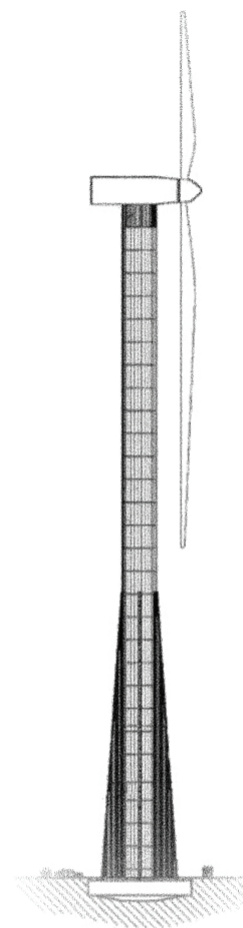
D’altra banda, els vuit alcaldes de l’Anoia afectats pel pas de la línia de molt alta tensió, Bellprat, Sant Martí de Tous, Santa Margarida de Montbui, Vilanova del Camí, la Pobla de Claramunt, Piera, Masquefa i els Hostalets de Pierola, s’hi oposen frontalment. A finals de l’any passat es van reunir i van fer públic el seu rebuig. També van consensuar criteris per tal de presentar al·legacions contra la infraestructura, de 182 quilòmetres, que surt del Baix Cinca, a la Franja, i creua la comarca. Els alcaldes, que lamenten la falta de lideratge del Go-

vern, han presentat al·legacions al projecte. També subratllen que, a la comarca, ja hi ha una línia de molt alta tensió, i han indicat que aquesta nova hi passaria de manera paral·lela.

El projecte d’aquesta línia de molt alta tensió (MAT) va sortir a informació pública l’11 de novem-

Els veïns dels municipis més afectats s’oposen a l’impacte que causaran els 120 aerogeneradors de fins a 200 metres d’altura

bre de l’any passat. Preveu l’evacuació del parc eòlic LUPUS, de 49,5 MW, a les províncies de Saragossa, Osca, Tarragona, Lleida i Barcelona. Aquest parc eòlic està situat al Baix Cinca, en diferents termes municipals, i consta de 9 aerogeneradors de 120,9 metres d’alçada. La MAT que es vol construir per transportar l’energia d’aquest parc seria de 400 kV i aniria fins a Pierola, a l’Anoia.

■ Els vuit alcaldes de municipis de l’Anoia afectats per la línia de molt alta tensió, Bellprat, Sant Martí de Tous, Montbui, Vilanova del Camí, la Pobla de Claramunt, Piera, Masquefa i els Hostalets de Pierola, s’hi oposen frontalment.

La comarca de l'Anoia, farta de ser el femer de Catalunya

En el seu dia, a la comarca de l'Anoia li van colar dos gols de campionat. Ja sigui per la feblesa de les oposicions veïnals, o per la complicitat dels polítics locals, la qüestió és que aquest territori s'ha convertit en el destí dels residus urbans de l'àrea metropolitana de Barcelona, que aboquen dia i nit al macroabocador de Can Mata, situat al municipi dels Hostalets de Pierola. A més, el municipi de Castellolí, també a l'Anoia, acull un enorme i perillós abocador de residus tòxics.

El macroabocador dels Hostalets

L'abocador de Can Mata, ubicat al municipi dels Hostalets de Pierola, és el més gran de Catalunya, i aviat ho serà més. L'empresa Cespa, filial de Ferrovial, explota l'abocador i abona 3,3 milions d'euros a l'any a l'ajuntament, import que suposa el 40% del pressupost municipal. Fa quatre anys, preveient que a l'abocador li quedaven pocs anys de vida, l'empresa explotadora va sol·licitar a la Generalitat una ampliació de les instal·lacions que, a la pràctica, suposa duplicar gairebé l'espai actualment existent, amb l'obertura de quatre nous forats amb capacitat per a 4,5 milions de metres cúbics d'escombraries. La modificació suposa ampliar la zona d'abocador en 17,3 hectàrees, i es calcula que allargarà la seva utilització durant 11 anys més.

Fa més d'un any, l'Ajuntament dels Hostalets va celebrar una consulta popular no vinculant per saber l'opinió dels veïns, que, sorprenentment, malgrat que pateixen directament les molèsties de trànsit i les pudors que ocasiona la instal·lació, hi van ser favorables. Així, una majoria de veïns van votar a favor d'allargar la vida de la instal·lació més enllà de l'any 2030. Va guanyar el sí amb un 58,1% dels vots.

Castellolí: deixalles perilloses

L'abocador de Can Palà, a peu de l'autovia A-2 (Barcelona-Lleida), al municipi de Castellolí, és l'únic dipòsit autoritzat a Catalunya on s'emmagatzemen deixalles industrials catalogades com a perilloses, a excepció de les nuclears.

L'abocador de Can Mata, ubicat al municipi dels Hostalets de Pierola, és el més gran que hi ha actualment a Catalunya, i amb els anys s'ha convertit en el destí de la majoria dels residus urbans de l'àrea metropolitana de Barcelona.

Al peu de l'autovia A-2, a tocar del túnel del Bruc, hi ha una de les instal·lacions més secretes de Catalunya: l'abocador de classe III de Can Palà, al municipi de Castellolí. Es tracta de l'únic dipòsit autoritzat on s'emmagatzemen les deixalles industrials catalogades com a perilloses, amb l'única excepció dels residus nuclears. Al contrari del que passa amb l'abocador dels Hostalets de Pierola, l'abocador de Can Palà compta amb una oposició veïnal forta. Això no obstant, no han aconseguit aturar-lo mai. Malgrat aquestes lluites, l'abocador s'ha anat ampliant, i en l'actualitat ja ocupa 25 hectàrees, amb una capacitat de més de 2 milions de metres cúbics.

L'any 2018 els responsables de l'abocador van rebre un regal interessant, la Generalitat va aprovar la modificació de la tipologia dels residus perillosos que s'hi poden abocar. Així, a Can Palà s'hi afegixen residus amb els codis 030399, 040199, 050799, 070399, 070599 i 190999. Les tres primeres xifres fan referència a l'origen de les deixalles, el més significatiu són les dues últimes: 99. Això vol dir, literalment, "residus no especificats en la normativa". És a dir, des de llavors, a Can Palà s'hi pot llençar de tot.